

מסורת הש"ס

(א) לעיל עד: (ב) [לעיל לח:].
(ג) [כ"כ לעיל: (ד) עירובין פח:
לעיל: (ה) ג"ל ודיחת רש"א.

יורה אור השלם

וְכָל אִשָּׁה תִּכְמַת לֵב בִּידֶיהָ
קוֹד וְיִכְיָאוּ מִטָּוֶה אֶת הַתְּחִלָּת
וְאֶת הָאַרְגָּמָן אֶת תּוֹלַעַת
הַשָּׁנִי וְאֶת הַדֶּשֶׁן:

שמות לה כח
2 וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לָבֵן
אֶתְּנָה בְּחֻמְקָהּ קֹדֶשׁ אֶת
הָעָדִים: שְׁמוֹת לֵה כֹה

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה הוא נקט וכו' כן לתחת כלטוט: (ג) תוס' ד"ה מי הוסיף וכו' נחלם למש' ללא ליתקין קרשים לטבעות שהן זו כנגד זו והיה שם אטבעי בדפ"י שהן גלוא"ש אע"ג דדי' היה בארבע וחצי מ"ה חמ"ו וכו' עינים רדוקס

מוסף רש"י

[illegible]

דבינו חנאל

[illegible]

מזו לזו היה המסע המהיר של
לזו עיר רחוקה. רחוק מעירובין
מערבין אחת ואין מערבין שתיים
עליהן נסר רחוב רחוק מבעד יום
מזו לזו היה נסר רחוק וזולת נסר רחוק
הם ברחבי ותי מוחלית קרשים ו
שתיים בדיוטות אחת המושגים
כשבת חייב ירושלמי ולא היה
עומד במישור זה לחזור בו
עגלה לעגלה כמלאו (רחב) [אח]
הכל נבה מרחיקים אחתים ועליהן

הזורק פרק אחד עשר שבת

וַיִּגְרֹאִין קֶרְסִין בְּלוּלָאוֹת. מילתא אחריתי היא שמי ממכרותיהם יריעות כל אחת ואחת ה' יריעות תפורות זו עס זו כמחט על פני כל ארץ ובלולאע היה מחבר בקרסים ממכרת עם ממכרת שהיו בלולאע חלונות בשפת חלונות של כל ממכרת בלולאע המשכן אלו כנגד אלו בלולאע מקבילות העלולות וגו' (שמות יז) **נָשָׂא לָכֵן.** יחירות חכמה ששומע: **בֵּין עֲגֻלָּה לְעֲגֻלָּה.** שפלה ה' אמות כמלה אוך העגלה: **לָמָּה לֵּאמֹר.** אוך העגלה ה' אמות: **בְּחֶרֶב** ופלגא **סִינִי.** שם מסדר על רחשן האט מסדר על ה' אמות יותר מג' והרי בחרב ונחש יטול לסדרן ואי מסדר בחורן יותר מק' לא יסדר ממשי הפסקת מקדס ההרשים שבכחבלאע הסדרים ובפלגא אמה נמי **לָמָּה חֲסִינִי לֵיה:** **דְּלֹא לִידְחֵקֵן.** אם נא לסדרן על רחשן: **דְּרִי עֲגֻלָּה.** חלל דפנות אלו פנים ועודי הדופן ועודי האופן: **כְּמֹלֵךְ רַחֵם עֲגֻלָּה.** שני החדדים כמלה רחם חללה דהיינו אמה ורביע לכל ד': **לָמָּה לֵּי.** רחמה עגלה שתי אמות ומ' עגלה חסר אמה ופלגא חס מפני שם יטטרך **בְּכֹחֵהֶם** ופלגא **סִינִי.** וישיבם זה על חורן: **כִּי הִיכִי דְלֹא לִידְרוּ קֶרְסִים.** שם יטטרך ופלגא יטטרך הקרשים המועלים וטורן **עֲגֻלָּה** דיופנותיה לרחבה מדרין וטורין **לְכָאוֹ וּלְכָאוֹ** שם מושבות הקרשים **קֶלָר** מתוך שהן ארוכות ויואלות לחון הרבה יכנע אחד מן הראשין כשהן מדרין בהליכתן ופלו: **חֲמִיסִירֵי הַיּוֹיִן.** שם העלות ההולכות זו בצד זו רחשן כל אחת ה' אמות הרי ז' וז' ה' אמות ריות שצין עגלה לעגלה הרי ט"ו. ואם תאמר יותר מעשרים קן שהרי הקרשים אורכן י' אמות וכן מוטלות על צדי דופני עגלה לרחבה נחלל

אורח הקדשים הי' כ' אמה לבד מה שצריך למשוך קרשי כל עגלה ועגלה לצד החיצון של עגלה שלא יגיעו ראשי הקדשים זו בזו ומשכבין את היולן העגלות און זה תשובה למעלה ממשנה הן העגלה גבוה' י' ולבדי דר"ר לית לן למיחשב אלא מקום העגלות ודיות שצניחן שחול גמטם מי' דכל תלעמא מי' לאו דר"ר היא להלכך לא חשיב ליה: **אמא יסירא** הוא: עוד צריך להיות בראש הדרך עורף אמה שתמן חצי אמה לבאן וחצי אמה לבאן לשני צדדין החיצונות של ב' עגלות: **דקאי בן יו דאי משתלמי** זו מו' ליפול לתוך האיר שצניח: **הוא נקט להו** נקט לבין האיר אלא שצניח ועומד לאיר אמה שיש בין העגלה ומתקן או הסדר זו על זו שלא תפול העליונה וכל הדרך הוא מהלך אחורי העגלה וכשרואה אותן תפולתם אל מוך האויר כך לתוך (א) בליטת הקדשים שצדדין עד שגמירי תללאתם האויר שצניחם ודחקו עלמנו לעמוד בחצי אמה עד שחיוור העגלה תתקומה ועל סדרה: **בדבני חומה כבור** קדקד חפירת הכבור ונתנין סביביו להקיף כמין חומה כמו שאנו נותנין היקף עמים או אכן סביב פי הכבור: **גמ' להם לי תמתי חוליה כבור והספלט** פסיתן כל קדקע נקט לענין גובהה וצור לענין עומק שפוטל מחבור ומזיל לרשות הדכים דאי לענין גובהה כגון למוריד מלמולא לתתם וכגון דרבעה ארבעה להם לי תמתיא כלל הא תמא ליה סלע אלא ודאי למולא מתוך אוגני צור נקט לה וכיון דהכי הוא חוליה להם לי ימתי הכור לעומק והספלט לגובה: **מלטרין לעשרה** לשויה הכור רה"י ואם הוליא מתוך אוגן חוליה חייב: **מחלה**

וְיִזְמַנָּה בַּפֶּקֶד בְּחֵרֶם דְּעִירוֹצִין (ד' טו:). צוּר גְּרֵה"ר וְחֹלְיָתוֹ גְּבוּהָ י' בְּכַסְמוֹהָ לֵה וְקָא מִשְׁמַע לִן דְּצוּר וְחֹלְיָתָהּ מֵאֲטְרִפִין לְעֶשְׂרֵה וַיֵּשׁ לִן בְּדִלְמֵרִין בְּרִישׁ בְּרִטּוֹ (דף ג.ו.) מִלְּמָה אֲנֵי אֲרֻמֵּה קִמְלִי עֲדֵרֵיב שׁ שְׁמֹו אֹכֹל בְּחֻרְמָה וְהִנֵּה רְצוֹת בַּהֲשָׁ"ס אִי גַמִּי מִיחֹר מִשְׁמֹוּס עֲלֵיהּ וְיִרִי וְשִׁמְשָׁם בְּדִלְמֵרִין בַּפֶּקֶד חָלוֹן (רִישׁוֹצִין דף טו:). וְנֵה עֲלֵה וְהִשְׁתָּא אֲתִי שְׁפִיר הָא דְקִמְי בְּמִתְחִסִּין גְּבוּהָ עֲדֵרֵיב דְּהֹלִיא גְבוּהָ עֲשֶׂה לֹא אֲתִי שְׁפִיר הָא דְקִמְי גְבוּהָ עֲשֶׂה וְהִנֵּה

[illegible]

צמ.

שרתי גוויזאיות ב'ל' מיירי שסמוס למטה בשום דבר ואין גדיס
בוקעים מחסיהם או שיש מחיות למעלה מן הבוטורה דתו
לא חיישין לבקיעת גדיס וכן עגלות היו רה"י אע"פ שחמיהם
רה"ר לפי שיש מנוף העגלה עד למעלה מן הקרשים הרבה יותר

מַעֲשֵׂה: בֵּין עֵגְלָה לַעֲגֹלָה בְּמֵאָה
אִירֵךְ עֵרְלָה. לְסוּמָלָה צִנְלָמָה נָקִימָה
וְאֹנֵב אִירֵלָה קִמְלִי דְלוֹרֵךְ עֵגְלָה
חֲמַם אֲמוֹת: בִּי רֹבֵי: אִירֵלָה
קִרְשִׁים. פֶּרֶשׁ"י אֵס בָּחַל לִסְדָּרֵן עַל
רוֹחֵן וְקִשָּׁה דִּהָא מִסְּקִי לְעִיל דִּמְנָה
לְהוּ אֲחֻדִין אֵלָּה גֵּרָא' לְפֶרֶשׁ דִּלָּה לִירְדֻקוֹ
קִרְשִׁים וְ"א אֲשֶׁר דִּי הֵיִל צִנְלָמָה
וְחֲזִי לְטִכְעֵת שֶׁהָן ז' כִּנְגֵד ז' וְהִיוּ
שֶׁס אֲטֻבְעִי דִּמְפֶּרֶשׁ שֶׁהָן גִּלְוֹלָה"ש
מִכָּל מָקוֹם סְפִינִי כּוֹנֵן מִסְתַּבְּרִים
וְהוֹחֵקֵן ז' לֵה אֵס אֵל שֶׁס רִיחֵה גִדּוֹל
בְּיָמֵים וְרוֹמְקוֹן: לָמָּה ב' בִּאֲמָתָה
וּפֶלֶא: בִּנִי. לְשִׁטֵּת רִשִׁי שֶׁסִּי עֲגֻלֹת
הִיוּ מִסְרוֹקֹת וְז' מִז' וְיֵשׁ הִסְפֵּק בְּיָמֵים
ה' אֲמוֹת וְכָל אֲחָת טֵעוּנָה לְבַד מִשּׁוּ
שֶׁל קִרְשִׁים קִשָּׁה דִּמְפֶּרֶשׁ אִירֵלָה קִרְשִׁים
שֶׁל כָּן כִּבְדִּין שְׁאוֹרֵךְ עֶשֶׂר אֲמוֹת
וְרוֹחֵן אֲמָה וְחֲזִי וְעִיבִין אֲמָה לַעֲמֹד
עַל ב' אֲמוֹת וּמִחֲלָה רֹחֵב עוֹד
דִּפְרִי בִּחְמָתָה וּפְלָגָה אֵין אֵין יִטֹּל
כִּי"ב כִּיבֵד גִּדּוֹל לַעֲמֹד בִּאֲמָתָה וּפְלָגָה
וְכָל שֶׁן לִמְד' לֵילִין וְהוֹלֵכִין עַד כֹּאֲבָע
שֶׁלֹּא הִיוּ יִטְוֵלִין לַעֲמֹד וְעוֹד אִירֵלָה
ז' יִטְוֵלֵם שְׁמִי עֲגֻלֹת וְהֵלֵךְ ז' בִּלְבָד
ז' בְּטוֹ" אֲמוֹת א"י הִיוּ הִקְרָשִׁים
נוֹקֵשׁן זֶה צוֹה וְעוֹד שְׁרִירָה לִימָר
לְפִירְשׁוֹ שֶׁהִקְרָשִׁים הִיוּ נָקִיִּים עַל
הֶאֱמִילִם אִו עַל הַחֲרוֹת לַמַּלְעָלָה מ'י
מִכָּל לָד ב' אֲמוֹת וּמִחֲלָה כְּמוֹ שֶׁפ'
בְּקוֹנְטֹרֶס צִנְלָמָה שֶׁהִי אֲוֹרֵךְ שִׁטִּי
הִקְרָשִׁים הוּא כ' אֲמָה וְהִי"ד אֵין
רוֹחֵב ז' אֵס טוֹ" אֲמָה וְעוֹד מִגִּלֹּל

דשמי עגלות היו הולכות זו כדל וז למיץ שיחא רה"ר ט"ו אחא שמא
היו הולכות כולן זו אחר זו והיה רה"ר קטן או ארבעתן יחד והיה
רה"ר גדול הרבה ונראה לר"ם שבה עגלות היו מחבורות יחד שהיה
שם עק ארוך ט"ו אמה והיו שני ארבע אופנים כמל לשמי עגלות
ושמי עגלות דפטת כמו לשמי עגלות וכן עגלה לעגלה כמו אורח
עגלה פירוש בין דופן עגלה זו לדופן עגלה זו ה' אמות וידי העגלה
מכלה רוחב העגלה מכל דל ודל דצ"ן דופן העגלה עם האופן שמי
אמות ומחלה ולא כפירוש הקוטנסר שפי' אמה ורביע לכל דל ורוחב
שמי העגלות עם צדיהן ט"ו אמה והיו עגלות עגלה זו החיצון לשמי
עגלה זו החיצון ה' אמות באורך הקדש והיה מסיב הקדש עם דופן
דופי העגלות ושמי עגלות אחרות לפניהן שאם היו הולכות זו אצל
זו היו נקטסות זו בזו ואחר זו היו הולכות יפה והשתא פריך שפיר
באמחא ופולגא קרי דהואיל ועל שמי העגלות היו מסיבין הוה כ"ד
לל לידדו ומצינא דאפליה הכי מרדכי:

אמרתה יתירה היא: בלד העגלה דהוי קאי בה בן לוי וזכר נל
 תהא דגברא באתמא יתיב כדאמר צפ"ק דקטור (ד' ז')
 גבי סוכה העשירה כדכנן ואע"פ שפעמים היה הזכר מלד וז' ופעמים
 מלד וז' מ"מ היה די לו כדאמר שמואל ז"ל שיהי רצוי לנכנס
 היה מטה העגלה ללד אחר והיה נכנס בין האהל לעגלה ומתקנס
 אף על פי שיהי רחוק מן הקדשים שם אמום ומתנה כשיעור ז' מקל
 העגלה מכל מקום היה יכול להושיע ידו ע"י ולתקן א"י על ידי מקל
 וא"ל על ידי שוט דבר: **בסו"י** י"ח ויחנן דאמר בור ודו"ת"ה
 מצטרפין לעשרה. וא"ת מלך נריך למחני' דשמינין הא מנינא חדא
 ופסחים חלוץ שעל גביו ממלאין ממנו בשבת ומוקי רבי יוחנן בגמרא
 ר' דרדך תנא להשמינו כקול א"ע"ג שכבר השמינו במקום אחד
 וא"ל בתרומה א"ע"ג דמנשה שלמה היא במס' נגעים (פ"ד מ"ז)
 דמתניחן שמינין דמזכרין לארבעה ולהשתמש על גבה מיירי
 וימירי כשהחולא גבוה עשרה דכאיה גבוה ' לא מייחב טוטל
 והא דנקט מני על גבן וא"י ממתניחן להטריף לעשרה קאמר ואין
 לבן גבן מני אינו חייב כסמיח על גב כהחולא כשאינה גבוה עשרה:
 אלא

עין משפט
גר מצוה

י"ג א מ"י קי"ד מל"ג שנת
הכסה ה' כתב לראון סה
טושי"ע א"ה ס"י שמה ספ"ק ז'
י"ד ב מ"י פט"ו שם הכסה ט'
כתב שם טושי"ע א"ה ס"י
חוד השנה א'

רַב גַּסִּים גִּמְלָה

אלא דקיימא לן דרך רשות
הרבים י"ו אמה, ומשחנת
עיקר דילה במשנה בפרק
המוכר פירות כבבא בתרא דרך
היחיד ד' אמות, ודרך הרבים
י"ו אמה, ודרך המלך אין לה
שיעור.

רבינו חננאל (המשך)

[illegible][illegible][illegible]